

Złoty koń Pressbook

Czołówka:

Reżyseria:

Valentas Aškinis
Reinis Kalnaellis

Scenariusz:

Cecile Somers

Produkcja:

Dania, Luksemburg,
Litwa, Łotwa

Muzyka:

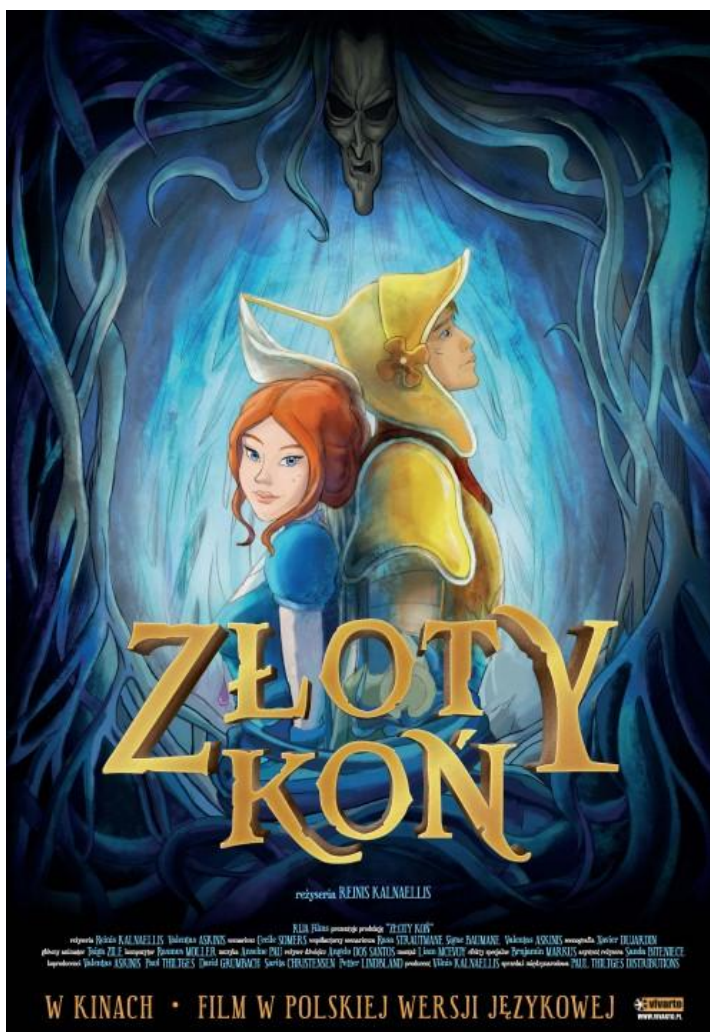
Anselme Pau

Czas trwania:

80 min.

Obsada:

Rimantas Bagdzevicius
Dainius Gavenonis
Sigutis Jacenas
Larisa Kalpokkaite
Algirdas Latenas

OPIS FILMU:

Pełna przygód opowieść o walce dobra ze złem. Potężna wiedźma rzuca czar wiecznego snu na córkę króla i zamyka ją w szklanej trumnie na szczycie lodowej góry. Król ogłasza, że odda rękę swej córki temu, kto ją uwolni. Wielu będzie próbowało ocalić księżniczkę, ale tylko młodzieniec o czystym sercu dosiadający złotego konia może liczyć na pokonanie mocy wiedźmy...

MATERIAŁY EDUKACYJNE:

Autorka: Anna Kołodziejczak

To wielka przyjemność wprowadzać dziecko w świat baśni. Pokazywać mu zapisany w nich odwieczny porządek i sprawiedliwość, która trzyma świat w równowadze. Badać wspólnie magiczną przestrzeń opowieści o pierwotnych wzorcach ludzkich zachowań, zdarzeniach,

archetypowych postaciach. Aktualizować historie stare jak świat dzięki nowym, bliskim młodemu pokoleniu bohaterom.

Filmem, który umożliwi nam powrót (osobisty lub zawodowy) do świata baśni jest „Złoty koń”. To film interesujący i wart wykorzystania w edukacji także z tego powodu, że swoją formą i sposobem opowiadania podkreśla mechanizmy, którymi rządzi się konstrukcja baśni. „Złoty koń” powtarza motyw dobrze znane z opowieści o „Szklanej górze”. Jest to historia mówiąca o księżniczce pogrążonej we śnie, która spoczywa na szczycie szklanej czy też lodowej góry. Liczni śmiałkowie próbują ją uwolnić, mając w perspektywie bogactwo, królestwo i piękną pannę za żonę. Musi się to jednak stać przed upływem 7 lat od momentu rzucenia na księżniczkę zaklęcia; po tym czasie ziemię bezpowrotnie ogarnie śmierć. W próby wybawienia księżniczki włączają się także trzej bracia, a walka z mocami zaklętej góry to jednocześnie arena walki dobra ze złem.

Omawiany film, jak to bywa w klasycznej baśni, zamyka opowiadaną historię w uniwersalnym bezczasie i „bezmiejscu”. Jest to wyraźnie odczuwalne dla każdego widza przyzwyczajonego do perspektywy proponowanej przez popularne hollywoodzkie animacje. Akcja filmu nie dzieje się „dzisiaj”: nie ma aktualnych komentarzy, zabawnych cytatów z innych filmów, atrakcyjnej wizualnie animacji komputerowej. „Złoty koń” wykorzystuje animację tradycyjną, rysunkową, a do tego mocno uproszczoną. Zawęża tkankę baśni do „czystego szkieletu”, aby pokazać rządzące tym gatunkiem reguły i jego ponadczasowy charakter. Unika wszelkich zbędnych elementów dekoracyjnych.

Bohaterowie filmu pozbawieni są psychologicznej głębi, a motywacje ich postępowania są od razu czytelne i jasne. Postacie te przypominają jednowymiarowe, niezindywidualizowane figury, które zostaną postawione na szachownicy baśniowej historii w pewnej przewidywalnej kombinacji. Bohaterowie ci są jednoznacznie pozytywni lub jednoznacznie negatywni. Ich stroje, przypisane im kolory, sposób zachowania charakteryzują ich od pierwszego rzutu oka widza.

Narracja w „Złotym koniu” koncentruje się tylko na najbardziej niezbędnych faktach, rezygnując z dodatkowych objaśnień, które mogłyby zabarwić historię emocjonalnie lub naznaczyć kontekstem danych czasów. Tutaj nie ma ani prawdy psychologicznej, która wprowadza nas w motywacje bohaterów i je objaśnia, ani wielu informacji pobocznych, do których przyzwyczajony jest współczesny widz (np. tło społeczne, przeszłość bohaterów, nazwanie postaci i ich dookreślenie). Płacy bohaterowie tworzą uniwersalną historię. Obrazowanie w „Złotym koniu” jest wyraźnie podporządkowane narracji i sprowadza się do oczywistych matryc czy porównań. Czarownica jest stara i brzydka, królowna piękna, rycerz dzielny... Zło jest okrutne i wyraźne; pokazane w całej swojej grozie i bezkompromisowości. Baśnie, jako opowieści, które pozwalają ukazać i zinternalizować istotne problemy egzystencji, tworzone były przez wieki przez wielu narratorów. Miały wiele „okryć” — wersji rozwiązań fabularnych i wariantów występujących w nich postaci. Zależało to od temperamentu opowiadacza i od tradycji czy kultury, na gruncie której baśnie powstawały. Jednak ich szkielet — podstawowe motyw — pozostawał niezmienny. „Złoty koń” prezentuje właśnie taką czystą baśniowość.

W edukacji proponuję zestawić „Złotego konia” z jednym z filmów z cyklu „Baśnie i bajki polskie. Szklana góra”. W tej trzynastominutowej animacji znajdziemy tę samą historię, ale opowiedzianą zupełnie inaczej. Z bogatą warstwą wizualną, ekspresjonistycznymi rysunkami, umotywowanymi psychologicznie poczynaniami bohaterów, którzy są silnie zindywidualizowani, a także narracją kondensującą w kilku ujęciach znaczne fragmenty historii, a rozbudowującą inne. Ta opowieść traci również swój pierwotny ludowy charakter, a także — poprzez stroje, fryzury — sytuuje akcje w określonym momencie historycznym.

<http://www.edukacjafilmowa.pl/materiały-edukacyjne/polecane-premiery/item/2068-z%C5%82oty-ko%C5%84>

KinoSzkoła

Interdyscyplinarny Program Edukacji Medialnej

[dostęp: 05.08.2016 r.]

Na podstawie materiałów:

<http://www.vivarto.pl/film/529,zloty-kon/>

[dostęp: 05.08.2016 r.]